
The LED weekly

published for Vo-Vi fellow practitioners by VôViLED

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

Vol. 3, No. 6 December 24, 1995

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Hoàng Vinh, Khiêm, Trọng Trí, Vân Anh, Minh Bảo, Hải Tân, Minh Sơn, Hòa và Thu Sương

Lời Mở Đầu

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đi tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tầu
Chon tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chon tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

Thư ngỏ

THẦY ĐI

Thầy đi để lại Pháp Trạng
Tâm con tu tiến bạc bàn tiến lên
Bên trong thanh tịnh tạo nên
Quy y Phật Pháp giữ bền bỉ tu.

Sớm Thầy cũng đã dự trù
Giúp con tiến hóa giải ngu cõi trần
Bình tâm tự xét tự phân
Tầng cao tầng thấp mỗi tầng cảm giao
Tình đời đen bạc đổi trao
Quán thông Thiên Địa bước vào cần khôn
Càng tu rõ lý sanh tồn
Hồn không mất mát suy tôn luật Trời
Trí tâm tiến hóa hợp thời
Về nơi bến giác đời đời yên vui
Tự mình thức giác rèn trui
Sống trong thanh tịnh an vui đời đời.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng
Cocoa, Florida - October 9, 1996

Đề nghị cách sinh hoạt qua Mục Bé Tám tại thiền đường địa phương:

Để khuyến khích các bạn đạo cùng tham gia học hỏi Mục Bé Tám trong các buổi họp tại thiền đường, Ban Biên Tập của LED Weekly xin đề nghị cách sinh hoạt như sau:

- 1) - Chọn hai người trưởng toán, nên chọn người thích sinh hoạt, bàn luận.
- 2) - Người trưởng toán đặt câu hỏi cho các bạn đạo.
- 3) - Bạn đạo thay phiên nhau trả lời tùy theo ý của từng người.

- 4) - Người trưởng toán đọc câu trả lời của Bé Tám.
- 5) - Bạn đạo cùng nhau tham khảo câu trả lời.
- 6) - Có chỗ nào chưa hiểu rõ thì đặt câu hỏi gửi về cho Bé Tám.

Chúc các bạn sinh hoạt vui! Có ý kiến đóng góp xin cứ gửi về cho Ban Biên Tập.

Địa chỉ: VòViLED Co.
P.O Box 71071,
Sunnyvale, CA. 94086 USA
Email: voviled@ix.netcom.com

Mục Bé Tám từ 26-10-95 đến 1-11-95

Copyright (C) 1995 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. *Tại sao đã được làm người lại ghét nhau?*
2. *Xưng tu cao lại phản trắc tại sao?*
3. *Về ngôi tức là ngôi nào?*
4. *Làm sao gọi là càn khôn quy một?*
5. *Thành tâm là sao?*
6. *Phát tâm giúp người thiếu thốn có tốt không?*
7. *Làm sao hòa với mọi người được?*

Ngày 26 tháng 10 năm 1995

Hỏi: *Tại sao đã được làm người lại ghét nhau?*

Đáp: Thừa hai bên chưa thông cảm nhau, từ trường giữa hai bên chửi nhau, chưa biết được vị trí tương sanh của nhau, bản chất keo kiệt, không có tinh thần vị tha, chậm tiến, chưa đủ khổ, trí tuệ không khai, nghịch nhau, phát triển sự sân si, tạo sự buồn hận cho chính mình.

Kệ:

Làm người chẳng rõ hành trình tiến
Tạo khổ không vui lại tạo phiền
Dứt khoát tình đời tâm được nhẹ
Vô sanh thức giác tự mình yên.

Ngày 27 tháng 10 năm 1995

Hỏi: *Xưng tu cao lại phản trắc tại sao?*

Đáp: Thừa xưng tu cao thì không bao giờ phản trắc, chỉ biết xây dựng và khiêm nhường mà thôi.

Kệ:

Tu hành tinh tấn chẳng sang tòi
Tha thứ thương yêu mãi thức thôi
Đen bạc tình đời không ngó nghĩ
Bình tâm tu luyện tự về ngôi.

Ngày 28 tháng 10 năm 1995

Hỏi: *Về ngôi tức là ngôi nào?*

Đáp: Thừa về với vị trí thanh tịnh của chính mình, tâm trí phát sáng, thức hòa đồng khai triển, quý thương muôn loài vạn vật, cảm thông nguyên lý của Trời và Đất, thông thiên văn đạt địa lý, chẳng dám làm sai.

Kệ:

Thông minh tự giác cảm tiến hoài
Trí tuệ phân minh chẳng có sai
Nhập định tham thiền nuôi ý chí
Càn khôn quy một chẳng còn hai.

Ngày 29 tháng 10 năm 1995

Hỏi: *Làm sao gọi là cần khôn quy một?*

Đáp: Thừa cần khôn quy một tức là diễn tâm từ bộ đầu hòa hợp với luồng điện của cần khôn vũ trụ, thẳng tiến vào trung tâm sinh lực của cần khôn vũ trụ, tức là luồng điện cái của cần khôn vũ trụ. Lúc nào bộ đầu cũng được rút thẳng và chuyển hóa nhanh nhẹ, cảm thông bất cứ việc gì xảy đến.

Kệ:

Quy nguyên giềng mối điện phân bàn
Cảm thức trần gian có vị ngôi
Đi đứng ngồi nằm không vọng động
Trí tâm thanh nhẹ rõ sang tôi.

Ngày 30 tháng 10 năm 1995

Hỏi: *Thành tâm là sao?*

Đáp: Thành tâm là hướng về một chiều mà mình đã quy định, như niệm Phật là phải hướng tâm về đấng A Di Đà Phật, dứt khoát khi dùng ý niệm, thành thật và không xao lãng.

Kệ:

Thực hành ý niệm chẳng phân bàn
Dứt khoát hướng tâm trí lạc an
Phát nguyện chơn hồn quy một mối

Quy nguyên giềng mối chẳng hai hàng.

Ngày 31 tháng 10 năm 1995

Hỏi: *Phát tâm giúp người thiếu thốn có tốt không?*

Đáp: Thừa phát tâm giúp đỡ người nghèo là rất quý, làm phước là điều cần thiết của người tu, có cơ hội phát triển tâm từ bi cứu độ.

Kệ:

Thật tình cứu độ tâm an hòa
Thể hiện tình thương rất thiết tha
Tình đẹp duyên lành tâm phát triển
Thành tâm thực hiện giúp gần xa.

Ngày 1 tháng 11 năm 1995

Hỏi: *Làm sao hòa với mọi người được?*

Đáp: Thừa muốn hòa với mọi người thì phải thật sự hướng thượng, thì mới dễ hòa. Ngược lại thì chỉ có tranh chấp và lợi dụng mà thôi.

Kệ:

Đi lên chỉ có vun bồi tiến
Hướng hạ loạn tâm chỉ có phiền
Giúp đỡ không thành lại oán ghét
Bình tâm thanh tịnh lại càng yên.

Vấn Đạo qua Internet

Copyright (C) 1995 by Luong Si Hang & VoViLED. All rights reserved

Thiền Đường Vancouver, Canada anh chị TQH

Hỏi: *Kính thưa Thầy!*

Chúng con nghe trong băng Niệm Phật Thầy dạy khi Niệm Phật thì Ý trụ trên trung tâm đỉnh đầu, nhưng chúng con nghe bạn đạo nói rằng lúc gần đây Thầy lại dạy, khi Niệm Phật Ý phải trụ tại trung tâm chơn mày. Xin Thầy cho chúng con biết rõ lúc Niệm Phật thì Ý phải trụ ở đâu mới đúng? Trung Tâm Đỉnh Đầu hay là Trung Tâm Chơn Mày?

Kính tạ ơn Thầy.

Đáp: Ý mắt nhìn thẳng trung tâm chơn mày, niệm Phật cũng nhìn ở đó. Sau khi đủ lực lượng thì sẽ tự động rút lên trung tâm bộ đầu.

Thiền Đường San José, California

Hỏi: *Thưa Thầy, làm thế nào để thắng lực căn, lực trần.*

Đáp: Phải ngược lại mình xem việc làm đúng không, tự hạch hỏi từ li từ tí. Nói bậy có hại xác không? Ăn bậy có hại xác không? Phân tách từ li từ tí, sẽ có cơ hội giáo dục lực căn lực trần. Nếu bắt chước thiên hạ chạy theo họ và không hạch hỏi lấy chính mình thì vị trí của chủ nhơn ông sẽ mất luôn.

Hỏi: *Thưa Thầy, sau khi đã thiền vào lúc 12 giờ đêm. Buổi sáng lúc 5 giờ có cần thức dậy để soi hồn thêm hay không? Và nếu có thì để làm gì?*

Đáp: 11-12 giờ khuya, Soi Hồn thì điện năng dễ xuất phát vì giờ Tý thông khai. Còn nếu 5 giờ

sáng dậy sớm, có thì giờ nên Soi Hồn thêm, chỉ có tốt chứ không có hại. Siêng năng hành pháp là chỉ có tốt hơn và không có hại.

Chị VHT

Hỏi: Thưa Thầy, lúc trước kia khi Soi Hồn, con thường lắng nghe có tiếng ồ ồ, bây giờ không còn nghe ồ ồ nữa như thế là tại sao ?

Đáp: Như thế là tốt rồi, phần gan được ổn định nên không nghe tiếng.

Toronto, Canada - Ông LMS

Hỏi: Được Đức Thầy ban cho bài thơ khuyến tu từ năm 1976. Nhưng một phần lớn nội dung không đạt được, dù rằng rất cố gắng tu hành. Vậy nội dung còn lại ứng cho hiện kiếp hay hậu kiếp vì tuổi đời đã 60?

Đáp: Khi cảm thấy chưa đạt thì mới thấy rõ nghiệp lực của chính mình và sự sai trái của mình đã tự tạo. Vậy nên ăn năn sám hối thực tâm thực lòng hành pháp, mong giải nghiệp tâm từ tiền kiếp mang đến mặt đất, Bề Trên sẽ gia tăng tuổi thọ để mà hành pháp. Nội dung của bài thơ hiểu được hay không là do sự dày công của hành giả mà thôi, khi tiến thì sẽ hiểu hết. Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời là vậy.

Hỏi: Đang theo ngành hội họa rất mến trọng các vị đã thành đạo nên họa lại hình ảnh của các vị này, treo trong nhà để chiêm ngưỡng. Vậy có bị các phần thiêng liêng lạc lõng tá vào các bức tranh này không? Ngoài ra đề tài chánh là vũ trụ và tâm linh, phù hợp với con đường tu học và hành pháp.

Đáp: (không trả lời).

Hỏi: Tâm động thần tri, vậy thần đây gồm có vị nào, có gồm các phần nặng trọc không ?

Đáp: (không trả lời).

Xin Đức Thầy minh giải những câu thắc mắc ghi kèm theo đây để con học hỏi thêm vì con còn rất nhiều ngu muội. Con thành tâm đội ơn Đức Thầy. Những câu hỏi về công phu:

Hỏi: Mỗi khi Soi Hồn con có thể ý niệm Lục Tự Di Đà hay thâm nghĩ đến các bài thơ dạy đạo của Đức Thầy không? Hay là nên để tâm không, lắng đọng?

Đáp: Để tâm không lắng đọng thì tốt hơn. Khi trong óc có dao động, thì nên niệm Phật để giải nghiệp lực.

Hỏi: Khi ở nhà mỗi lần lễ kiếng thì con lễ trước kiếng Vô Vi, trường hợp đi xa thì con lễ như thế nào?

Đáp: Lễ theo hướng Nam.

Hỏi: Con mang thân bệnh, nhưng cố gắng công phu đều đặn, vậy thì điển quang có được tập trung hay khó hội tụ?

Đáp: Cố gắng niệm Phật để thanh lọc khỏi óc thần kinh tiến về đại trí, thì mới tiếp xúc được thanh quang của bề trên. Duyên may sẽ được độ, gặp y sư tốt, bệnh sẽ chóng hết.

Hỏi: Mỗi lần thờ Pháp Luân Thường Chuyển con thường thờ 15 lần nhưng lần thứ sáu mới bắt đầu thấy ánh sáng màu da trời xuất hiện. Vậy có phải là tại hơi thở con còn yếu không? (trung bình mỗi hơi thở là 1 phút).

Đáp: Cố gắng liên tục như vậy tới lúc Pháp Luân Thường Chuyển trở thành tự động thì ánh sáng sẽ phát triển, kiến thức càng ngày càng rộng hơn, tâm sẽ được thanh tịnh, hiểu rõ luật hơn quả hơn, an tâm nhập định và tham thiền. Hơi thở càng nhẹ và càng sâu.

Hỏi: Thầy thường nói ráng tu đi thì ấn Di Đà sẽ nổi trước trán. Thưa Thầy, xin cho biết thêm về ấn Di Đà. Có phải là đã được Đức Di Đà ban ấn chứng không? Người được ấn Di Đà trình độ thăng tiến như thế nào? Ấn Di Đà có bị mất đi không? Và mất trong trường hợp nào?

Đáp: Ấn Di Đà có là do tâm thành niệm Phật, Soi Hồn cho khí tinh phát triển, tụ thành ấn Di Đà tỏa sáng muôn phương, tận độ quần sanh.

Hỏi: Cây cỏ ở các xứ nóng xanh tốt quanh năm, còn phần đông cây cỏ ở miền Bắc Mỹ đều bị trụi lá trơ cành. Vậy có phải là cây cỏ xứ lạnh, nghiệp nặng hơn cây cỏ xứ nóng không? Hay ngược lại cây cỏ xứ nóng nghiệp nặng hơn cây cỏ xứ lạnh?

Đáp: Nóng là phát triển, lạnh là rút ẩn. Thực hành PLKHHBPP thì sẽ thấy rõ hơn sự thực hành trong cơ tạng toát mồ hôi ra, từ đó sẽ giải được nhiều độc tố hơn là ở xứ lạnh. Ở xứ lạnh, chỉ rút vào trong, cần siêng năng tu hành thì mới giải được.

Cây cỏ thì phải chấp nhận định luật hóa hóa sanh sanh của trời đất mà tiến hóa, cũng nằm trong nguyên lý đó.

Hỏi: Xin hỏi Tâm Không là gì? Nói thì dễ mà thực hiện là một điều khó, vì nếu không trụ được cái "không" thì bao nhiêu tư tưởng ô tạp len lỏi vào vì ngoại cảnh?

Đáp: Muốn đạt đến tâm không thì phải làm Pháp Luân Thường Chuyển cho đứng đắn, khai thông kinh mạch, trụ đỉnh đầu thì mới phát triển về không giới được.

Hỏi: Khi lục căn lục trần nghĩ sai quấy, phạm thượng, thì phần hồn có bị tội không?

Đáp: Chắc chắn bị tội vì làm chủ không sáng suốt, thì phải bị hạ tầng công tác, mất ngôi vị, chết xác thác ra ma.

Hỏi: Sau khi thiền chưa ngủ, con thấy được những cảnh như: vườn tược, cây cối, sông và người, dù không được rõ lắm, từ cảnh này đến cảnh khác. Con xin hỏi có phải bắt đầu được thấy cảnh trong tiểu thiên địa không? Nếu phải thì làm sao được thấy mãi những cảnh này không bị mất?

Đáp: Nhờ Pháp Luân Thường Chuyển, khai sáng khối óc. Trên khối óc có cảnh tươi đẹp, núi non. Khi nhìn xuống bản thể thì thấy sông biển, trăng sao, bò bay máy cưa. Làm PLTC càng siêng càng nhẹ thì sẽ thấy cảnh Trời. Khi giải hết nghiệp thì nháy mắt là thấy rồi. Nhẹ lòng Trời nặng lòng đất, thoát được nghiệp tức là nhẹ.

Hỏi: Ngoài những lúc làm việc dùng trí óc, con muốn lúc nào cũng nhớ đến Thượng Đế và Đức Phật để tâm được an tịnh và thanh nhẹ. Nhưng con không biết Thượng Đế ra sao, còn Đức Phật chỉ biết qua hình vẽ và tượng trong các chùa do người tạo tác ra. Vậy con phải làm thế nào để tưởng nhớ đến Thượng Đế và Đức Phật?

Đáp: Có điển rút trên trung tim bộ đầu thì mới nhớ được luồng điển cái của vũ trụ, tức là nơi trung tâm sinh lực của vũ trụ. Muốn biết được Thượng Đế thì phải thực hành đứng đắn, nhập định cảm thông nguyên lý của trời đất, cấu trúc thành một xác duyên dáng này, từ mọi trạng thái mà hình thành, quán thông điều này, nơi nơi sẽ thấy được Thượng Đế. Quyền năng của Thượng Đế bao trùm khắp cả càn khôn vũ trụ và mặt đất, lúc ấy mới thấy rõ Thượng Đế phục vụ và hỗ trợ sự tiến hóa của muôn loài vạn vật vô cùng sáng suốt. Người đời bị lầm lạc, không hành đúng pháp mà cứ muốn cầu xin Thượng Đế hộ độ, đó là điều vô cùng sai lạc, phần hồn càng bị mờ ảo và giam trong bóng tối, không thoát được. Ngược lại người chịu hành PLVVKHHBPP đứng đắn thì rất dễ cảm thông sự huyền diệu của Thượng Đế khắp các nơi lúc sống cũng như lúc chết. Khi lìa khỏi thể xác sẽ có cơ hội diện kiến Ngài, chỉ có quý và nghe lời huấn từ của Ngài, tâm thân rất an lạc.

Hỏi: Thưa Thầy, từ huyệt ấn đường có một lần nứt chạy dài đến mí tóc, thấy rất rõ, rờ vào thấy như hai khớp xương đang ra. Ngoài ra, hai gò trên hai chân mày theo thời gian càng nổi phồng lên. Thưa Thầy, như thế có tốt không?

Đáp: Rất tốt.

Làng Vô Vi - khu đất dành riêng cho bạn đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v...của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

Thanh Tịnh tác giả: chị Nguyễn Thị Mỹ Kim, T/Đ Qui Hội Tâm Linh - Montreal

Còn tâm phàm còn phiền còn giận
Hướng tâm tu hết giận hết phiền

Thảnh thơi sống cảnh bình yên
Ngày đêm niệm Phật tham thiền sửa tâm

Sửa tâm tánh âm thầm tự giác
Trong u minh chợt phát ánh quang
Giã từ nếp sống ngang tàng
Quy y Phật pháp thành thang cõi Trời

Cõi Trời nhẹ, cõi đời đen bạc
Trong bao la tâm ác tiêu tan
Ngày xưa quen thói hay bàn
Ngày nay tự thức chẳng màng khen chê

Khen chê lăm rồi về cũng chán
Vài mươi năm chỉ thoáng đã qua
Sinh ra lớn bệnh rồi già
Chết rồi sai đúng khó mà đem theo

Đem theo chỉ thêm phần nặng khó
Vắt hết đi cõi bỏ trần ai
Mặc cho ai giỏi ai hay
Chỉ tâm thanh tịnh thoát ngoài chấp mê.

Mỹ Kim

Cảm Tạ Ôn Thầy

tác giả: chị Đoàn Mộng Điệp, T/Đ Culver City - Los Angeles

Anh con tên Đoàn Phước Lộc, được cơ may ngộ pháp Vô Vi mười ngày trước khi vào nhà thương để đổi ba khớp xương trên cổ bị bể vì xe anh con bị xe truck 18 bánh đụng phải. Nhận pháp chỉ có mười ngày thôi mà anh con đã thực sự thức giác. Điều rất hiếm là anh ấy ngồi thiền được ngay, và mỗi lần gần hai tiếng đồng hồ. Anh nhận được nhiều ấn chứng kỳ lạ; mỗi khi nói chuyện với anh con nhận ra anh rất thanh nhẹ, anh như biến thành con người mới, hiền lành, ít nói ví như đã phỉu sạch bụi trần. Sau tai nạn, phải mất đến năm tiếng đồng hồ trong phòng mổ và hai tiếng đồng hồ dùng điện kích thích mới cứu sống anh lại, thân thể bầm nát! Nhưng khi tỉnh lại anh mơ màng thấy Ông Tám ngồi kế bên niệm Phật, và anh chỉ còn nhớ "NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT, Ông Tám", cứ luôn miệng như vậy. Ai vào thăm đều bật khóc vì trước đó anh là một con người vạm vỡ, hách dịch, mà bây giờ bèo nhèo như miếng vải rách. Tuy nhiên với anh, anh vẫn mỉm cười và nói: "Tôi phải trả nghiệp để tu, còn mạng là được rồi, mình đã biết được con đường nào phải đi thì có khổ gì cho thân xác này cũng chấp nhận để cho giải nghiệp một lần luôn!" và luôn luôn nhắc nhở ơn Ông Tám cứu mạng.

Ý chí anh rất mãnh liệt, anh cho biết lúc bản loạn niệm Phật thật mau thì anh thấy được nhiều người cõi âm đến quấy phá, chọc ghẹo, nhưng khi anh niệm chậm lại thì họ đến nói chuyện vui vẻ, vì anh không có ý đuổi họ nữa.

Huyền diệu thay, chỉ một thời gian ngắn ngủi anh đã nhận được phần độ của Ông Tám và Trời Phật ban điển lành cứu mạng. Trước đây nghe nói đến cõi vô hình là anh mỉm cười, chế diễu; bây giờ anh là người đã thấy và nhận được. Tuy nằm trong nhà thương, anh vẫn đem theo băng niệm Phật của Ông Tám để niệm theo. Đi đứng chưa được nhưng anh vẫn nằm thờ Chiêu Minh và niệm Phật.

Bài này thay lời tri ân sâu sắc của riêng anh và anh em con đến Ông Tám, và nguyện suốt đời tu để đền ơn. Hình ảnh Ông Tám như đã in sâu vào tiềm thức anh, cả trước khi có dịp gặp Ông Tám. Vợ và con cũng nguyện tu theo!

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH

Đoàn Mộng Điệp
Kính bái

PHÓNG SỰ "RA KHƠI"

Thu Sương ghi lại

Bánh xe phi cơ đang lướt nhanh trên phi đạo rồi từ từ chậm lại và cuối cùng ngừng hẳn trước một công mang số nào đó... Phi trường John Wayne, Quận Cam, miền Nam tiểu bang California, Mỹ Quốc, thứ Sáu ngày 8 tháng 12 năm 1995, 11 giờ 30 sáng. Ngay cái thời điểm đó, nếu có một quý khách nào từ phương xa mới đặt chân tới nơi đây thì cũng chẳng cần phải lo ngại gì. Chỉ cần bắt gặp một cái nón Beret (*nón bê-rê*) trắng, môdel của Vô Vi, đang di động qua lại thì quý khách đó cứ việc chạy đến tay bắt mặt mừng, bảo đảm sẽ không nhìn lầm bà con. Không khí ở phi trường hôm nay có lẽ ồn ào và nhộn nhịp hơn mọi ngày (*phóng viên tôi xin mạn phép đoán đại*), kẻ đứng người ngồi, kẻ đi qua người đi lại chờ xe bus tới chờ ra bến cảng San Pedro. Hôm nay trời lạnh mà ra bến tàu để làm gì? Xin thưa, mùa đông ở Cali tuy lạnh mà có nắng ấm, thật là một ngày lý tưởng cho một chuyến "Ra Khơi"...

Bến cảng San Pedro, Long Beach, Nam California, lúc 2 giờ chiều cùng ngày. Hàng trăm hành lý nằm rải rác khắp nơi. Tiếng cười tiếng nói vang vang. Những nụ cười tươi tắn xuất hiện trên gương mặt của từng người. Làm sao mà không vui được. Có ai đi ăn tiệc mà không vui bao giờ? Tiệc gì vậy? Thì tiệc mừng Sinh Nhật Đức Thầy đó, được tổ chức trên một chiếc du thuyền sang trọng mang tên The Viking Serenade, rộng 89 feet, dài 620 feet, cao 12 tầng, chứa được hơn 1600 hành khách chưa kể có hơn 600 nhân viên phục vụ. Nghe qua có hết hồn không? Tất cả có hơn 160 chục bạn đạo Vô Vi gần xa ghi danh tham dự, nhưng đến giờ chót tại bến cảng cũng có vài bạn đạo ngoài sự dự liệu của bạn tổ chức, thấy vui mà ham, đòi đi cho bằng được. Mặc dầu các bạn đạo đó không có ghi danh trước, nhưng với năng khiếu ăn nói lanh lẹ của anh gian thương Thanh Hoà, cuối cùng ban tổ chức của chiếc du thuyền tâm phục khẩu phục chấp nhận cho tất cả lên thuyền. Cũng có trường hợp hai bạn đạo tới giờ chót mới kiếm ra được thẻ xanh (*giống như tờ hộ chiếu*) sau hai tháng trời đánh mất không biết nơi mô, và rồi cũng được lên thuyền. Tóm lại, chuyến du hành kỳ này cả làng đều vui, mọi việc đều ổn thoả, đó cũng là nhờ có sự hỗ trợ của Đức Thầy (*tin hay không*

tùy người đối diện). Trời đã xế chiều. Một quả cầu đỏ ối đang chìm xuống lòng biển để lại một màn xám mờ của buổi gần tối. Từng làn khói đen đang toả ra từ ống khói. Tiếng còi hụ từng hồi. Tàu từ từ tách bến. Đúng 6 giờ chiều. Tàu chạy mặc tàu chạy, chả ai buồn ngắm vì mọi người bận đi đến phòng ăn Magic Flute để chuẩn bị cho buổi ăn tối. Ai nấy ăn mặc chỉnh tề. Ông không mặc Vest thì cũng quần Tây, áo chemise, cổ thắt caravat, trông lịch sự gồm. Bà thì khỏi nói, không đầm xoè thì cũng váy thẳng, quần Tây, cũng tươm tất không thua gì mấy ông. Sau khi ăn một bữa cơm Ý Đại Lợi đầy thú vị và no bụng, mọi người kẻ đi Đông người đi Tây, kẻ đi kiếm bạn, người đòi đổi phòng, lung tung, rất vui. Và vui nhất vẫn là sông bạc như ngày nào ở Las Vegas (*bạn còn nhớ hay quên?*). Vẫn tiếng kéo máy rột rạt, tiếng đồng tiền khua leng keng, xen vào tiếng báo cáo: " Nãy giờ con thua 60 đô rồi Thầy ơi! " Đúng 10 giờ đêm các bạn đạo tụ tập tại phòng họp ở lầu 4 với sự hiện diện của Đức Thầy để nghe ban tổ chức cho biết thêm những chi tiết sinh hoạt cần thiết. 11 giờ đêm hôm đó mọi người cùng chung tham thiền lắng nghe cuốn băng thầy giảng đặc biệt cho chuyến du hành kỳ này. Buổi thiền đêm đó thanh điển tràn đầy, tâm tư thanh nhẹ, và một niềm hạnh phúc vô biên tràn ngập khắp cả căn phòng bé nhỏ... Tưởng chừng một ngày vui lại chóng qua nhưng đã qua đâu. 12 giờ 30 khuya còn thêm một màn ăn uống vòng chót Midnight Buffet. Phóng viên tôi không có tham dự vì thèm ngủ hơn thèm ăn, nhưng theo tin đồn cho biết thức ăn rất là ngon, chưng bày rất là mỹ thuật, và quý bạn đạo tham gia cũng rất là nồng nhiệt.

Mở đầu cho một buổi sáng hầy còn mờ sương của ngày thứ Bảy 9 tháng 12 năm 1995 là một buổi thiền chung tại phòng họp lúc 5 giờ 30 sáng. Sau buổi thiền chung quý bạn đạo chào mừng Đức Thầy trong tình Thầy trò thân mật. Khoảng 7 giờ 30 sáng tàu cập bến Ensanada thuộc địa phận nước Mỹ Tây Cơ. Chương trình sáng hôm nay đáng lẽ là tất cả các bạn đạo cùng Đức Thầy đi Tour ở thành phố Ensenada, nhưng cuối cùng chương trình thay đổi, Đức Thầy không đi. Thế là mạnh ai nấy đi. Người này rủ người kia, hết đợi rồi chờ.

Người thì đi lấy áo lạnh vì sợ bên ngoài lạnh quá chịu không thấu, đi lấy áo mãi cũng chưa tới. Người thì nói chờ tôi 2 phút mà mãi tới 15 phút cũng chả thấy bóng dáng. Người đi thì đi mất còn kẻ ở lại chờ thì sốt ruột, thế là hết người này tới người nọ thay phiên nhau đi giải bầu tâm sự. Chương trình chờ đợi kéo dài gần một tiếng đồng hồ và cuối cùng cũng rời tàu xuống bến trong nhiều tiếng thở phào nhẹ nhõm. Có nhóm mua vé đi Tour. Có một nhóm 27 người cùng ngồi xe bus ra phố Ensenada hóng mát, đi tới đi lui, đi chán rồi trở về thuyền chưa đầy một tiếng đồng hồ. Đúng ra thì chương trình của nhóm này rất lý thú như là đi chợ trời Mễ Tây Cơ, đi ngắm sóng biển, đi tham quan khu phố vân vân và vân vân, nhưng bất thành linh kế hoạch bãi bỏ vì sợ nơi xù lạ quê người không còn một mảnh áo che thân, nhất là nhằm mùa đông thì rét lắm. Đi đâu cho lắm thì các bạn đạo chúng ta cũng không quên trở về tàu cho kịp giờ ăn trưa lúc 12 giờ. Sau buổi cơm trưa ai nấy rảnh rỗi, kẻ đầu tàu người cuối tàu, kẻ trên boong tàu chụp hình kêu la inh ỏi, kẻ trong phòng kính kéo máy kêu vui cả tai... Đúng 4 giờ chiều cùng ngày tàu lại tách bến trực chỉ hướng Bắc Thái Bình Dương bỏ lại sau lưng thành phố Ensenada đang nhỏ dần và biến mất ở cuối chân trời... Tôi nay bạn đạo chúng ta được ăn cơm Tây. Thức ăn rất thịnh soạn. Khoảng 8 giờ 30 là phần Văn Nghệ giúp vui do nhóm bạn đạo thiên đường Culver City đóng vai chánh. Một xướng ngôn viên mới vừa tài "Ba" vừa tài "Hoa" ra giới thiệu chương trình mang đến cho Đức Thầy và bạn đạo từng trận cười nghiêng ngả. Có nhiều bạn đạo khắp nơi cũng đóng góp nồng nhiệt để chúc mừng Sinh Nhật Đức Thầy. Sau phần Văn Nghệ các bạn đạo ở lại thiên luôn để cho kịp giờ ăn bao bụng buổi tối Midnight Buffet lúc 12 giờ rưỡi khuya.

Sáng Chủ Nhật ngày 10 tháng 12 năm 1995. Tàu vẫn lướt đều trên những đợt sóng nhấp nhô của một buổi sáng mùa đông. Sau khi thiên chung lúc 6 giờ 30 sáng, dĩ nhiên các bạn đạo không quên đi ăn điểm tâm. Đúng 9 giờ mục chung vui với Đức Thầy bắt đầu. Các bạn đạo từng địa phương lần lượt lên tặng quà cho Đức Thầy kèm theo với những lời chúc chân thành, ước mong sao cho Đức Thầy sức khỏe dồi dào, sống lâu ngàn tuổi để tiếp tục dìu dắt đàn con trẻ trên con đường tu tập. Đức Thầy cũng không quên li xì cho từng người kèm với một bài thơ tứ tuyệt tràn đầy thâm

ý (*chỉ có hành giả tự hiểu*). Trưa hôm nay chiếc du thuyền đi ngang đảo Santa Barbara thuộc địa phận Mỹ Quốc, Nam California. Ngồi trong phòng ăn nhìn ra ngoài các bạn đạo có thể mục kích cảnh từng đàn cá heo và hải cẩu đang bơi đùa dưới làn sóng biển, với những chiếc đuôi vung vẩy làm thành những bọt nước trắng xóa. Buổi chiều ngày hôm đó, lúc 2 giờ 30 các bạn đạo trở lại phòng họp để học Mục Bé Tám qua tờ LED Weekly. Chương trình trao đổi tu học ban đầu có vẻ như chương trình Đố Vui Để Học trên truyền hình, chỉ vồn vện có vài ba người độc xướng, nhưng sau đó dưới sự điều khiển của anh Lý Vĩnh, các bạn đạo hăng hái tham gia. Người chạy lên, chạy xuống trả lời câu hỏi của Bé Tám, rộn ràng cả căn phòng.

Mục Bé Tám gần xong thì Bé Tám xuất hiện trong lúc anh Nguyễn Trí Vượng và anh Hoa vẫn còn đang cố gắng diễn giải một bài kệ của Bé. Bé Tám hôm nay rất là vui. Bé đã nói "mọi người đều vui hơn hờ. Ruột cũng vui vì ăn tới tấp. Phổi cũng vui vì hít thở không khí trong lành của gió biển..." Sau đó các bạn đạo mỗi địa phương lên chụp hình kỷ niệm với Đức Thầy. Buổi cơm chiều hôm nay bạn đạo cố gắng ăn cho lẹ để kịp giờ lên phòng trên tận boong tàu tham dự Mừng Sinh Nhật Đức Thầy. Nhạc lại được trở lên trong tinh thần Vô Vi. Hát hay không bằng hay hát. Ngày vui mà. Cứ hát đại, đang lên vọng cổ nửa chừng đứng luôn cũng được, đang ca quên lời cũng không sao, vừa khóc vừa ca, hai chân run lẩy bẩy cũng chẳng ai cười. Xin cho một tràng pháo tay cho những ca sĩ can đảm đó. Và cuối cùng mọi người cùng nâng ly hát Happy Birthday chúc mừng Sinh Nhật Đức Thầy trong niềm hân hoan khó tả. Đức Thầy và Bà Tám cắt bánh Sinh Nhật. Lại ăn với uống! Tiệc vui cũng chóng tàn. Mọi người trở về phòng họp thiên chung đêm cuối cùng trên du thuyền... và cũng là ăn bữa ăn tối bao bụng cuối cùng trên thuyền. Đêm nay trăng hãy còn tròn. Ánh trăng sáng vàng vạc. Tàu vẫn đang chạy đều đều trên mặt biển theo sau là những đợt sóng lóng lánh như bạc.

...Và ngày vui cũng qua mau. Sau khi ăn sáng xong, tất cả hành khách chuẩn bị xuống thuyền. Mọi người chia tay nhau trong quyến luyến. Kẻ thì phải ra phi trường cho kịp chuyến bay đêm, người ở lại Quận Cam vài ngày để đi chơi cho biết khu Phước Lộc Thọ, nhà in Vô Vi v.v.. Riêng Thầy thì lưu lại Nam Cali vài ngày rồi lại phải lên

đường đi Úc Châu. Thương và nhớ Thầy quá. Một ngày chia tay khó quên. Thứ Hai, 11 tháng 12 năm

1995, 11 giờ sáng.

Thông Cáo

THIỆN ĐƯỜNG CULVER CITY LƯU ĐỘNG

anh Nguyễn văn Hoa ghi

Theo dự kiến và lời khuyên của Thầy, T.Đ. Culver City sẽ là T.Đ. Culver City Lưu Động (*viết tắt là TĐCCLĐ*). Một số bạn đạo có mặt trong dịp Thầy viếng thăm T.Đ. Culver City ngày 17/12/95 đã phát tâm lấy nơi cư ngụ của mình làm TĐCCLĐ. Từ nay về sau các bạn đạo thường đến T.Đ. Culver City để chung thiện và sinh hoạt Mục Bế Tắm sẽ lần lượt di chuyển theo thứ tự đến các TĐCCLĐ tại các địa chỉ như sau:

(1) 11giờ30 sáng Chủ Nhật 24/12/95 (TĐCCLĐ "HOÀNG LONG?")

Anh NGUYỄN HOÀNG LONG

5333 Inglewood Blvd.
Culver City, CA 90230
Đ.T.: (310) 827-0430

(2) 11giờ30 sáng Chủ Nhật 31/12/95 (TĐCCLĐ "HOA PHÚC")

Anh Chị NGUYỄN VĂN HOA + ĐẶNG NGUYỆT PHÚC
6000 Middleton St.
Huntington Park, CA 90255
Đ.T.: (213) 589-3198

(3) 11giờ30 sáng Chủ Nhật 7/1/96 (TĐCCLĐ "?")

Anh Chị ĐOÀN NGỌC TOÀN
Đ.T.: (714) 752-0616

(4) 11giờ30 sáng Chủ Nhật 14/1/96 (TĐCCLĐ "QUANG VINH?")

Anh Chị NGUYỄN QUANG VINH

16054 PARTHENIA St.
North Hills, CA 91343
Đ.T.: (818) 893-5039

(5) 11giờ30 sáng Chủ Nhật 21/1/96 (TĐCCLĐ "HUỆ ?")

Anh Chị Hồ Huệ
9771 Felipe Ave.
Montclair, CA 91763
Đ.T.: (909) 624-3125

(6) 11giờ30 sáng Chủ Nhật 28/1/96 (TĐCCLĐ "QUỐC TRẦN ?")

Anh Chị ĐOÀN QUỐC TRẦN

(7) 11giờ30 sáng Chủ Nhật 4/2/96 (TĐCCLĐ "HOÀ MAI")

Anh Chị ĐẶNG VĂN HÒA + LÊ BẠCH MAI
1209 W. Alton Ave.
Santa Ana, CA 92707
Đ.T.: (714) 545-7270

Trên đây là danh sách sơ khởi, sẽ được bổ túc và điều chỉnh chính xác sau này.

Thành tâm kính mời các bạn cư ngụ gần các địa điểm trên đến sinh hoạt vào các ngày giờ ghi trên.

Kính.
Nguyễn văn Hoa

Bản Tin Sơ Lược về Đại Hội 1996 tại Thái Lan

anh Nguyễn Hữu Phú ghi

Nhân dịp tham dự buổi lễ sinh nhật của Thầy Tám tổ chức trên chiếc du thuyền Viking Serenade vào các ngày 8,9,10,11, tháng 12 năm 1995, Ban Tiếp Tân và Ghi Danh trực thuộc Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế đã họp để thảo luận cùng các Anh Chủ Tịch Ủy Ban và anh Hồ Huệ (Thủ Quỹ) từ 3:30 chiều đến 6:00 chiều ngày 10-12-1995 về việc ghi danh, đóng tiền, xếp phòng và đón tiếp bạn đạo tại Đại Hội Thái Lan năm 1996. Buổi họp đã đưa đến kết quả giúp giải quyết

nh nhanh chóng và dễ dàng mọi khó khăn có thể xảy ra cho Ban Tiếp Tân trong ngày Đại Hội và được chấm dứt trong tinh thần kết hợp làm việc của các Ban Tài Chánh, Ban Ghi Danh và Tiếp Tân, cùng anh Chủ Tịch UBTCĐHVQT. Sau chuyến du hành này các anh trong Ban Lượng Giá và Kế Hoạch sẽ xúc tiến việc thuê mướn khách sạn lần chót và lập kế hoạch chương trình cho Đại Hội năm 1996.

từ VôViLED

Kính gởi: các trung tâm Internet của Vô Vi

VĐ: Phổ biến Mục Bé Tám, Thư từ lai vãng và Vấn Đạo từ The LED weekly

Kính thưa các bạn,

Về việc download Mục Bé Tám, Thư từ lai vãng, và Vấn đạo từ the LED weekly để in lên các lá thư Vô Vi, và gởi đến các bạn đạo là rất tốt, vì Thầy muốn dùng Mục Bé Tám để cho các bạn đạo khắp nơi được học hỏi cùng một đề tài với nhau trong cùng khoảng thời gian. Tuy nhiên, các tài liệu trên đang được copyright bởi VôViLED, nên khi phổ biến dù trong hình thức nào cũng xin theo các điều kiện sau đây của VôViLED:

- cho VôViLED biết ý định của các bạn.

- khi đăng hay phổ biến nhớ nhấn mạnh phần copyright:

Copyright (C) 1995 by Luong Si Hang & VoViLED. All rights reserved

- không phổ biến cho các cộng đồng khác ngoài các bạn đạo đang hành thiền theo Vô Vi.

- không được in thành sách, booklet hoặc phổ biến diskette mà không bàn trước với VôViLED.

Thành thật cảm ơn,

Ban Phối Hợp VôViLED

Hẹn tái ngộ trong tuần tới!